

TỜ SÁCH THỜI THẾ KỶ 21 CỦA BÁO

WINTER

THE LUNAR CHRONICLES

CÔNG CHIẾM MẶT TRĂNG

ĐỌC TRUYẾT
TẬP 4.2
ĐỌC CẢ
THIÊN NGÃ

HÀNG XUẤT SẮC MỸ

MARISSA MEYER

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Tóm Tắt Phần 4.1](#)

[Chương 47](#)

[Chương 48](#)

Mục Lục

- [Mục lục](#)
- [Tóm Tắt Phần 4.1](#)
- [Chương 47](#)
- [Chương 48](#)

Mục lục

[Tóm Tắt Phần 4.1](#)

[Chương 47](#)

[Chương 48](#)

CÔNG CHÚA MẶT TRĂNG TẬP 4.2: WINTER

Marissa Meyer

www.dtv-ebook.com

Tóm Tắt Phần 4.1

Trái ngược với sự sợ hãi và căm ghét đối với nữ hoàng Levana, những người dân vương quốc Mặt Trăng dành trọn sự yêu mến và ngưỡng mộ với "Công chúa quốc dân" Winter. Không chỉ có vẻ bề ngoài kiêu diễm bất chấp vết sẹo trên mặt do mụn Levana gây ra, lòng nhân ái của Winter chạm đến trái tim của những người dân thấp cổ bé họng nhất trong vương quốc, cũng là lí do khiến Jacin - một cận vệ hoàng gia vốn là người bạn thanh mai trúc mã của cô thầm yêu và một lòng trung thành bảo vệ cô. Thông qua Scarlet và Jacin, Winter dần hiểu rõ hơn về người chị họ Selene - người thừa kế ngôi báu Mặt Trăng lưu lạc trên Trái Đất dưới cái tên Linh Cinder và quyết định giúp đỡ nhóm của họ thực hiện kế hoạch lật đổ nữ hoàng Levana.

Với tài năng cùng sự hi sinh của Cress, nhóm của Cinder đã an toàn đến khu RM-9, nơi bà Maha - mẹ của Sói đang sống. Dưới sự bao bọc của bà, cả nhóm đã lên kế hoạch và thành công trong việc phát động nổi dậy trên toàn Mặt Trăng chống lại nữ hoàng Levana và đòi lại ngôi vị nữ hoàng cho Selene. Tuy nhiên, lũ phaps sư tay sai của nữ hoàng đã lần ra được nơi trú ẩn của nhóm Cinder, giết hại nhiều người dân trong đó có bà Maha và áp giải Cinder cùng Sói về Artemisia.

Trong khi đó, không thể chịu nổi việc Winter ngày càng được yêu mến, mụn Levana đã tâm mượn tay Jacin để trừ khử Winter, với việc lấy mạng sống của bố mẹ anh ra để đe dọa. Để qua mắt mụn Levana, Jacin với sự trợ giúp của Cress đã dựng lên màn kịch sát hại Winter, mà thực chất là giết sói Ryu thế mạng. Vốn đã bị chứng ảo giác ám ảnh do từ chối sử dụng năng lực Mặt Trăng, tình trạng của Winter ngày càng trở nên trầm trọng sau biến cố này. Nhờ sự dẫn dắt của Scarlet, cô đã thoát khỏi Artemisia và đoàn tụ

với nhóm của Cinder. Và trong khi tất cả đang tuyệt vọng trước tổn thất quá lớn về lực lượng, Winter nảy ra ý tưởng thuyết phục đội quân đột biến của nữ hoàng vốn bị giam dưới những hầm ngầm tham gia cuộc cách mạng. Ý tưởng có vẻ điên rồ này hoặc sẽ thay đổi cục diện cuộc chiến, hoặc sẽ khiến chính nàng công chúa xinh đẹp phải bỏ mạng.

CÔNG CHÚA MẶT TRĂNG TẬP 4.2: WINTER

Marissa Meyer

www.dtv-ebook.com

Chương 47

" Chú rể sẽ dùng dải băng của mình quấn ba lần quanh cổ tay trái của cô dâu, tượng trưng cho tình yêu, sự trân trọng và lòng tôn kính, sẽ mãi mãi ràng buộc cuộc hôn nhân của họ", thủ tướng Kamin nói, tháo dải băng từ một ống cuộn băng nhưng rồi nhắc chiếc kéo bạc sáng lóa trên tay và cắt dải băng.

Kai cố gắng ko nhăn mặt khi bà Kamin đặt dải băng vào lòng bàn tay anh. Nó có màu bạc lấp lánh, màu của vầng trăng tròn, đối lập với dải băng lụa màu xanh da trời đang quấn quanh cổ tay anh, màu của Trái Đất.

Kai có cảm giác sự tỉnh táo đang trôi lơ lửng trên đầu, khi anh nhìn xuống những ngón tay mình đang quấn dải băng quanh cổ tay mảnh khảnh của mẹ Levana - 1 vòng, 2 vòng, 3 vòng - kết thúc bằng một cái thắt nút đơn giản. Ko hề có chút thành ý nào trong đó và có lẽ dải băng quá lỏng, do anh ko muốn tay mình chạm vào da mẹ ta. Đến lượt Levana, các ngón tay mẹ ko ngừng mơn trớn quanh cổ tay Kai, khiến ruột gan anh ko khỏi nôn nao, khó chịu.

" Giờ tôi sẽ buộc 2 dải băng lại với nhau", vẫn bằng cái giọng bình thản của mình, thủ tướng Kamin tuyên bố. Suốt cả buổi lễ, bà ta đã ko hề nói vấp hay nao núng - " Nó tượng trưng cho sự hợp nhất của cô dâu và chú rể, và cũng là sự hợp nhất giữa vương quốc Mặt Trăng và Khối Thịnh Vượng Chung Phương Đông, đại diện cho Trái Đất, vào ngày 8 tháng 11 năm thứ 126 của kỉ nguyên thứ ba". Nói rồi bà cầm lấy hai đầu của hai dải băng.

Kai quan sát với một sự lãnh đạm, hờ hững, nhìn những ngón tay mảnh dẻ, sẫm màu của bà ta buộc chúng lại với nhau. Hai mắt anh nhìn chăm

chăm vào nút thắt trên dải băng nhưng tâm trí anh đang hoàn toàn ở một chỗ khác.

Anh đang ko ở đó.

Chuyện này ko đang xảy ra.

Nhưng sự hận thù trong ánh mắt đã phản bội anh, khi anh liếc về phía mẹ Levana. Mặc dù chỉ thoáng qua rất nhanh nhưng bằng cách nào đó mẹ ta đã kịp nhận ra nó. Levana mỉm cười và Kai cảm thấy như đang có hàng trăm mũi tên băng đâm thẳng vào cột sống.

Chuyện này ĐANG xảy ra. Đây là cô dâu của anh.

Bên dưới tấm mạng che, môi Levana khê giật giật. Anh có thể nghe thấy tiếng mẹ ta, mặc dù ko hề hé môi, đabg buộc tội anh phải lòng một tiện dân hèn kém, ko xứng đáng, và nhạt bóng sự non dạ ngây thơ của anh. Anh ko thể phân biệt được đây chỉ là sự tưởng tượng của bản thân hay là mẹ ta đang tiêm nhiễm chúng vào suy nghĩ của anh.

Anh sẽ ko bao giờ biết được câu trả lời chính xác.

Anh đang cưới một người phụ nữ sẽ mãi mãi dùng thứ năng lực đó để khống chế anh.

Mẹ ta thật khác xa với Cinder. Selene. Cháu gái của mẹ, mặc dù hai người họ trông chẳng có chút gì tương đồng, đặc biệt là về dòng họ.

Nghĩ đến Cinder lại khiến những kí ức đau đớn về ngón tay cyborg bọc trong miếng vải lụa ụa về và làm Kai rùng mình.

Người chủ hôn dừng lại, nhưng Kai đã lập tức điều chỉnh nét mặt của mình. Anh bình tĩnh thở ra và khê gật đầu với bà Kamin, ý nói tiếp tục.

Bà Kamin cúi xuống cầm chiếc máy tính bảng lên và Kai đã tranh thủ giây phút ngắn ngủi ấy để lấy lại tinh thần. Anh nghĩ tới những sinh vật đột biến đã sát hại hàng ngàn người dân vô tội. Anh nghĩ tới người cha tội nghiệp đã chết trong phòng cách li của cung điện, trong khi thuốc giải đang nằm trong tay mẹ Levana. Anh nghĩ tới tất cả những mạng sống anh sẽ cứu được, bằng cách chấm dứt cuộc chiến tranh này và lấy được thuốc giải.

"Tiếp theo, chúng ta sẽ tiến hành trao lời nguyện ước, đã được thông qua bởi hội đồng các nhà lãnh đạo của liên minh Trái Đất, bắt đầu là chú rể. Hãy lặp lại theo lời tôi." - bà Kamin khẽ liếc mắt nhìn lên, để đảm bảo rằng Kai có đang chú ý - "Tôi, hoàng đế Kaito của Khối Thịnh Vượng Chung Phương Đông Trái Đất... "

Anh lặp lại như một android.

"...nguyện lấy nữ hoàng Levana Blackburn của Mặt Trăng làm vợ hợp pháp và hoàng hậu tương lai của Khối Thịnh Vượng Chung Phương Đông... "

Anh lại một lần nữa rời khỏi cơ thể của mình. Nhìn xuống đất. Lặng nghe và lặp lại theo lời bà Kamin nhưng bản thân ko hiểu mình đang nói gì. Đối với anh, chúng ko có ý nghĩa gì cả.

"...cùng tôi trị vì Khối Thịnh Vượng bằng tất cả lòng nhân từ và sự công bằng, tuân thủ và tôn trọng luật pháp của liên minh Trái Đất do những người tiền nhiệm đi trước đã để lại, và trở thành người luôn ủng hộ cho hòa bình và sự bình đẳng đối với tất cả mọi người."

Liệu có ai tin nổi một lời nào trong đồng rác rưởi này ko?

"Từ ngày hôm nay trở đi, nàng sẽ là Mặt Trời lúc rạng đông và vầng trăng sáng khi đêm xuống của tôi, và tôi nguyện sẽ yêu thương, trân trọng nàng trong suốt phần đời còn lại của mình."

Ai đã viết những lời thề nguyện này vậy? Cả cuộc đời mình anh chưa bao giờ nghe thấy thứ gì lỗ bịch như thế này.

Nhưng chính anh lại vừa thốt ra những lời đó, ko một chút hứng thú hay cảm xúc. Thủ tướng Kamin gật đầu với anh, như muốn nói làm tốt lắm rồi quay sang mẹ Levana:" Giờ xin mời cô dâu, hãy lặp lại theo lời tôi..."

Thay vì lắng nghe mẹ Levana nói, Kai cúi xuống nhìn hai cổ tay đang bị buộc lại với nhau. Có phải dải băng trên tay anh đang trở nên chặt hơn ko? Các đầu ngón tay anh đang bắt đầu râm ran, ko còn cảm giác. Máu tring người anh đang ngừng lưu thông. Và dải băng kia vẫn đang quấn quanh cổ tay anh, một cách vô tội.

"...và tôi nguyện sẽ yêu thương, trân trọng chàng trong suốt phần đời còn lại của mình."

Kai khịt mũi. Thành tiếng.

Anh đã rất cố gắng kiềm chế nhưng ko may để lộ ra ngoài.

Cả người mẹ Levana khựng lại và người chủ hôn ném về phía anh một cái nhìn cảnh cáo.

Kai lập tức giả vờ ho, một động thái nhằm làm dịu lại bầu ko khí:" Xin lỗi. Có gì đó trong..." Anh lại ho lần nữa.

Khóe môi bà Kamin khẽ mím cười khi bà quay lại hỏi Levana:" Thừa nữ hoàng, bà có đồng ý công nhận những điều khoản hôn nhân đã được đưa ra ngày hôm nay sẽ trở thành các quy tắc ứng xử trong đời sống vợ chồng về sau của hai người, đồng thời cũng là lời cam kết về sự đồng thuận giữa vương quốc Mặt Trăng và Khối Thịnh Vượng Chung Phương Đông, tạo thành một mối liên minh chính trị bền vững giữa hai quốc gia hay ko? Nếu bà đồng ý, hãy nói "Tôi đồng ý."

"Tôi đồng ý." Giọng Levana rõ ràng và ngọt ngào nhưng lại giống như hàng ngàn mũi kim sắc nhọn đâm thẳng vào ngực Kai.

Đầu óc anh quay cuồng. Vì kiệt sức, vì bàng hoàng, vì đau đớn.

"Thưa hoàng đế, ngài có đồng ý công nhận những điều khoản hôn nhân đã được đưa ra ngày hôm nay sẽ trở thành các quy tắc ứng xử trong đời sống vợ chồng về sau của hai người, đồng thời cũng là lời cam kết về sự đồng thuận giữa vương quốc Mặt Trăng và Khối Thịnh Vượng Chung Phương Đông, tạo thành một mối liên minh chính trị bền vững giữa hai quốc gia hay ko? Nếu ngài đồng ý, hãy nói "Tôi đồng ý."

Kai chớp mắt nhìn thủ tướng Kamin.

Tim anh đập thình thịch trong lồng ngực, những lời vô nghĩa vừa rồi của bà thủ tướng đang vang vọng trong cái đầu trống rỗng của anh. Kai biết, chỉ cần anh mở miệng nói Tôi đồng ý thì lễ cưới sẽ kết thúc và Levana sẽ trở thành vợ của anh.

Nhưng môi anh nhất quyết ko chịu mở ra.

Tôi ko đồng ý.

Ánh mắt bà thủ tướng nhìn anh đầy cứng rắn, và thúc giục.

Tôi ko thể.

Anh cảm nhận được sự im lặng của một nghìn quan khách đang đè nặng trên vai mình. Ko cần nhìn anh cũng biết ông Torin, tổng thống Vargas, nữ hoàng Camilla và những người khác đang nín thở theo dõi, chờ đợi. Anh có thể hình dung ra khuôn mặt của đám cận vệ và pháp sư, của gã Aimery Park kiêu căng hách dịch và của một ngàn tên quý tộc kiêu căng, ngu dốt, đang dõi theo sự im lặng của anh.

Anh biết Levana có thể ép anh nói ra những lời đó, nhưng mù đã ko làm vậy. Mặc dù anh có thể cảm nhận được từng luồng ko khí lạnh như băng đang tỏa ra từ Levana với mỗi giây trôi qua, nhưng mù vẫn kiên nhẫn chờ cùng những người khác.

Kai cố cậy miệng ra, nhưng lưỡi anh nặng như chì.

Vị chủ hôn nhẫn nại hít vào một hơi và đánh mắt sang nhìn mù nữ hoàng đầy lo ngại, trước khi tập trung trở lại vào Kai. Biểu hiện của bà ta bắt đầu có chút bồn chồn.

Kai nhìn xuống cây kéo bà Kamin đã dùng để cắt hai dải băng.

Anh hành động rất nhanh, trước khi bản thân kịp do dự. Với bàn tay còn lại về phía trước, Kai chộp lấy cái kéo. Máu nóng dâng trào lên trong tai anh khi anh vung tay đâm thẳng cây kéo vào ngực Levana.

Cinder hét lên, giơ hai tay che trước ngực. Mũi kéo sượt qua đôi găng tay dài đến khuỷu tay, trước khi dừng khựng lại bên ngoài bộ váy cưới màu bạc lấp lánh. Cánh tay Kai run rẩy, tìm cách thoát khỏi sự khống chế, nhưng bàn tay anh giờ giống như được tạc từ đá, cứng đờ và ko thể nhúc nhích. Anh ngược nhìn vào gương mặt Cinder. Trông cô vẫn giống y như hôm anh gặp cô ở buổi khiêu vũ, trong bộ váy rách rưới và đôi găng tay lấm bẩn, mái tóc ướt lòa xòa trước mặt. Điểm khác biệt duy nhất là dải băng màu xanh da trời đang buộc họ lại với nhau, và giờ còn có cả một đường rạch dài trên chiếc găng tay lụa của cô.

Rất từ từ, giống như rỉ đường, máu bắt đầu rỉ ra qua vết cắt, thấm lên miếng vải.

Cinder, ko, là Levana - nhìn thấy vết cắt trên tay, lập tức ùng ùng nổi giận. Sự khống chế của mù với Kai bị phá vỡ và anh loạng choạng lùi ra sau. Cây kéo rơi lạch cạch xuống sàn đá cẩm thạch, báo hiệu một sự kết thúc.

"Ngài dám đe dọa ta ở đây?" - Levana rít lên. Mặc dù mù đã cố bắt chước giọng Cinder, nhưng Kai vẫn có thể nhận ra sự khác biệt - "Trước mặt người dân hai nước thế này?"

Sự chú ý của Kai vẫn chỉ tập trung vào chỗ máu đang thấm ra từ cánh tay bị thương của mù.

Anh đã làm được. Trong một khoảnh khắc, anh đã vượt qua được hình nhân ảnh của Levana, vượt qua được sự khống chế của mù ta. Mặc dù ko nhiều, nhưng anh đã thực sự làm mù ta bị thương.

"Đây ko phải là một sự đe dọa," anh nói.

Hai mắt mù nheo lại.

"Chúng ta đều biết rõ bà sẽ giết chết tôi ngay khi tôi ko còn giá trị sử dụng với bà. Tôi nghĩ nên cho bà biết tôi cũng có chung suy nghĩ như vậy."

Levana trừng mắt giận dữ và thật ko dễ chịu gì khi phải chứng kiến sự thù hận như vậy trên gương mặt của Cinder.

Nói rồi Kai quay đầu lại nhìn đám khán giả đang có mặt trong phòng. Hầu hết đã đứng dậy, nét mặt người nào người nấy đầy sửng sốt và bối rối. Ở mấy hàng ghế đầu, ông Torin trông như đã sẵn sàng lao qua hai hàng ghế phía trước để đứng bên cạnh Kai, ngay khi cần thiết.

Kai nhìn thẳng vào mắt ông, như muốn nói với ông rằng anh vẫn ổn. Rằng anh đã làn mù ta bị thương. Rằng mù ta cũng có thể bị thương, giống như bao người khác. Đồng nghĩa với việc họ hoàn toàn có thể giết chết mù ta.

Kế đó anh thản nhiên quay lại nhìn bà thủ tướng Kamin, người cũng đang run rẩy nắm chặt lấy cái máy tính bảng trên tay.

"Tôi đồng ý," anh nói, lắng nghe lời tuyên bố của mình vang vọng khắp khán phòng.

Ánh mắt vị chủ hôn hết nhìn cô dâu lại chuyển sang chú rể, ko biết có nên tiếp tục tiến hành buổi lễ hay ko. Nhưng rồi Levana vượt phăng lại chiếc váy cưới của mình - hay nói đúng hơn là chiếc váy dạ hội của Cinder, trong mắt Kai. Anh ko biết mẹ ta mong chờ phản ứng của anh là gì khi vẫn tiếp tục duy trì hình nhân ảnh ấy, nhưng anh sẽ ko, ko thể cho mẹ ta có được nó.

Khi thấy sự im lặng kéo dài quá lâu, mẹ Levana gầm lên: "Hãy tiếp tục đi!"

Bà Kamin nuốt nước bọt. "Thay mặt toàn thể người dân Trái Đất, tôi xin trình tuyên bố kể từ giây phút này hai người chính thức trở thành...vợ chồng."

Kai thậm chí đã ko hề nao núng.

"Yêu cầu tất cả các máy ghi hình tạm dừng để chú rể hôn cô dâu."

Kai cứ ngỡ sẽ bị nhấn chìm bởi nỗi lo lắng và sợ hãi sau lời tuyên bố ấy của bà Kamin, nhưng ngược lại anh chỉ càng cảm thấy quyết tâm hơn. Anh tưởng tượng ra trên khắp Mặt Trăng, những hình ảnh ba chiều đang mờ dần đi, và trên Trái Đất toàn bộ các bản tin cũng lần lượt vụt tắt. Anh tưởng tượng ra khuôn mặt bàng hoàng của những người đang theo dõi tin tức và nỗi khiếp sợ mà họ đang trải qua khi bản tin đột nhiên bị gián đoạn.

Anh quay sang Levana.

Cô dâu của anh.

Vợ của anh.

Mụ ta vẫn đang đóng giả làm Cinder, nhưng chiếc váy dạ hội đã được thay thế bằng bộ váy cưới đỏ rực và tấm mạng che mặt. Với một nụ cười đầy xảo quyệt trên môi.

Phớt lờ mụ ta, anh dùng tay nhắc tấm mạng lên và kéo nó qua đầu.

"Ta nghĩ là ngài sẽ thích khuôn mặt này hơn." - mụ nói - "Hãy coi đây là một món quà cưới."

Kai ko dám phản ứng lại, mặc dù trong lòng anh đang rất muốn đáp trả sự ngạo mạn ấy với mụ ta. "Ko sai, tôi thích nhìn khuôn mặt này hơn" - Anh nghiêng đầu về phía mụ ta - "Selene xinh đẹp hơn bà rất nhiều."

Và rồi anh hôn mụ ta. Một nụ hôn ngắn ngủi, ko cảm xúc, và khác hoàn toàn với khi anh hôn Cinder.

Những tiếng thở phào đồng loạt vang lên từ phía đám đông khán giả.

Kai nhanh chóng đứng thẳng người lại, tạo một khoảng cách an toàn giữa hai người. Khán giả bên dưới bắt đầu vỗ tay, mới đầu là vì phép lịch sự, sau đó càng lúc càng trở nên nồng nhiệt hơn, như thể họ sợ rằng tiếng vỗ tay của mình ko đủ lịch sự. Kai chìa khuỷu tay về phía mụ Levana, và cùng nhau quay lại chào khán giả, hai cổ tay vẫn đang buộc lại với nhau. Từ khóe mắt mình, anh nhìn thấy hình ảnh Cinder tan biến dần và gương mặt cô được thay thế bằng mặt Levana, và anh hôn hoan khi thấy mụ ta có vẻ khó chịu. Mặc dù chỉ là một chiến thắng nho nhỏ nhưng nó cũng đủ khiến anh hài lòng.

Họ đứng giữa những lời tung hô, chúc tụng như sấm rền của đám quan khách, trong lòng mỗi người theo đuổi một nỗi sôi sục riêng.

Với tư cách là chồng và vợ. :)

CÔNG CHÚA MẶT TRĂNG TẬP 4.2: WINTER

Marissa Meyer

www.dtv-ebook.com

Chương 48

CRESS KO CÒN NHẬN RA HỌ đang ở đâu hay đang đi về hướng nào, chỉ biết bám theo Jacin qua hết dãy hành lang này đến dãy hành lang khác, với những bậc cầu thang hun hút nằm sâu dưới lòng cung điện; qua các đường hầm tàu đệm từ quanh co, ngoằn ngoèo. Mặc dù họ đã đi bộ nhiều giờ đồng hồ, nhưng cô ko chắc là họ đã rời khỏi Artemisia, khi mà con đường họ đi này giờ khá lòng vòng và luẩn quẩn.

Họ lại tiếp tục đi qua một đường hầm đệm từ khác, vừa đi vừa bám sát bức tường đá đen để tránh những con tàu con thoi đang lao đi vun vút trên đường ray đệm từ, thì đột nhiên hệ thống đèn điện phụt tắt, nhấn chìm toàn bộ đường hầm trong bóng tối. Cress há hốc miệng, hốt hoảng quờ tay tìm Jacin, nhưng rồi dừng lại khi tay cô chỉ còn cách chỗ hấn đứng vài phân. Cô nắm tay lại và thu về hai bên hông.

Dững cảm. Cô rất dững cảm.

Từ đằng xa, họ nghe thấy tiếng động mạnh của một con tàu vừa chạm bánh xuống đường ray và dừng lại.

Một lát sau, những chiếc đèn khẩn cấp màu da cam chạy dọc dưới chân họ lần lượt bật lên, kèm theo đó là một giọng nói vang lên từ những chiếc loa vô hình: "Tuyến đường này sẽ ngừng hoạt động cho đến khi có thông báo mới. Hành khách vui lòng di chuyển đến ga kế tiếp và chuẩn bị tiếp nhận kiểm tra an ninh. Chúng tôi xin cáo lỗi quý khách vì những bất tiện này."

Cô ngược mắt nhìn Jacin: "Thế nghĩa là sao?"

"Tôi ko biết Cinder đã làm gì nhưng có vẻ như kế hoạch của cô ấy đang có tác dụng." - Jacin lại lò dò bước đi trong ánh sáng mờ mờ của những chiếc đèn khẩn cấp - "Bọn họ đang hạn chế các phương tiện đi vào thành phố."

Cress thoáng rùng mình: "Thế chúng ta có thể thoát khỏi đây ko?"

"Chúng ta gần đến ga hàng hóa trung tâm rồi. Đây là điểm trung chuyển của hơn 80% tàu chở hàng ở Artemisia. Chắc chắn ở đó vẫn hoạt động và đang cực kì bận rộn là đằng khác, cứ nhìn số lượng khách khứa nữ hoàng Levana phải tiếp đãi trong tuần này thì biết."